ROK III. SIERPIEŃ 1917. NUMER 1.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

KWARTALNIK

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.

WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: SEKRETARZ IZBY ADWOKACKIEJ Dr J. GROSS.

REDAKCYA I ADMINISTRACYA; KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. — TELEFON 0055.

PRENUMERATA ROCZNA 4 KOR. — Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 4 KOR. 40 HAL.

TREŚĆ NUMERU 1:

OD WYDAWNICTWA.

Z powodu wypadków wojennych nastąpiła w sierpniu 1914 roku przerwa w wydawaniu „Przeglądu adwokackiego“. Obecnie, po usunięciu dotychczasowych trudności, podjęto wydawnictwo „Przeglądu adwokackiego“ z tem, że poszczególne numera wydawane będą w miarę tego, jak zajdzie potrzeba komunikowania kolegom poszczególnych faktów i zarządzeń, odnoszących się do spraw zawodowych adwokackich.

Uchylenie ograniczeń przesiedlności adwokatów.

Ponieważ Rada Państwa odmówiła zatwierdzenia rozporządzenia ces. z 11 lutego 1915 r. Nr. 33 Dz. u. p. o ograniczeniu przesiedlności adwokatów, przeto rozporządzeniem całego Ministerstwa z 15 lipca 1917 Nr. 258 uchylono moc skuteczną powołanego ces. rozporządzenia a zarazem rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z 11 lipca 1917 Nr. 299 D. u. p. uchylono rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dn. 11 lutego 1915 Nr. 34 Dz. u. p., wydane na podstawie cyt. rozporządzenia ces.

Biblioteka Jagiellońska

PROF. DR. JÓZEF ROSENBLATT.

W dniu 31 maja br. zmarł w Badenie profesor Dr. Józef Rosenblatt w 64 roku życia.

Zmarły, znany uczony w zakresie prawa i profesor prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim, autor licznych dzieł uaukowych i bardzo licznych rozpraw naukowych, zajmował wybitne stanowisko w adwokaturze, której członkiem był przez lat przeszło 35. Jasność umysłu, gruntowna wiedza, swada i pracowitość oraz ścisłość w rozumowaniu i w spełnianiu obowiązków zawodowych złożyły się na to, że profesor Dr. Józef Rosenblatt już w młodym wieku zajął wybitne stanowisko z początku jako obrońca w sprawach karnych a następnie jako adwokat. W pełnem uznaniu jego wiedzy i zdolności, jego przymiotów serca i umysłu był on też w Krakowskiej Izbie adwokackiej jako organizacyi stanowej powoływany przez kolegów kolejno na wszystkie przodownicze stanowiska tej organizacyi. Przez długie lata był członkiem Wydziału izby adwokackiej i Rady dyscyplinarnej adwokackiej w Krakowie. W roku 1896 został wiceprezydentem Rady dyscyplinarnej, zaś w roku 1901 wybrany został zastępcą prezydenta Izby adwokackiej, na którem to stanowisku pozostawał aż do swej śmierci z przerwą dwuletnią, podczas której (od czerwca 1902 do czerwca 1904) pełnił obowiązki i urząd prezydenta Izby.

Izba nasza przez śmierć profesora Dra Józefa Rosenblatta straciła nietylko wybitną jedynostkę, ale także kolegę, który bronił zawsze interesów naszego zawodu.

Sprawozdanie z posiedzenia stałej Delegacyi Izb adwokackich.

W dniu 15 grudnia 1916 r. odbyło się we Wiedniu doroczne posiedzenie stałej Delegacyi Austryackich Izb Adwokackich. Izbę naszą reprezentował kol. Dr. Jerzy Trammer.

W miejsce zmarłego dotychczasowego prezydenta Delegacyi Ś. p. Dra Feistmantla wybrano przewodniczącym prezydenta Izby Adwokackiej p. Dra Juliusza Pfeiffera we Wiedniu, który objął przewodnictwo, poświęciwszy wspomnienie pośmiertne zmarłemu prezydentowi.

Po obszernej dyskusyi powzięto następujące uchwały:

Postanowiono zawezwać Rząd, by praktykantom i akcesistom w Sądach wojskowych policzono do ich sześciomiesięcznej względnie 12 miesięcznej służby także służbę, jaką spełniali we wojskowych władzach administracyjnych. Nadto postanowiono domagać się, by ponownie mianowano audytorów we większej ilości z pośród adwokatów.

Postanowiono dalej domagać się pono-

wnie dopuszczenia adwokatów do zastępstwa przed sądami przemysłowemi i polecono prezydyum, by przedwzięło w tym celu potrzebne kroki.

Postanowiono żądać, by zarządcami w postępowaniu ugodowem tudzież zarządcami przymusowemi w przedsiębiorstwach należących do poddanych państw nieprzyjacielskich mianowano zasadniczo w pierwszym rzędzie adwokatów.

Postanowiono domagać się od ministerstwa sprawiedliwości wydania rozporządzenia, zawierającego zmianę taryfy adwokackiej w tym kierunku, że wynagrodzenie za poszczególne czynności taryfowe podwyższa się o 25% zaś za czynności manipulacyjne taryfowe o 50%. Podwyżka ta, która jest konieczną z uwagi na ogólną drożyznę oraz na obniżenie się wartości pieniądza, ma mieć charakter prowizoryczny to jest ma być zaprowadzoną na czas wojny i nie ma odnosić się do spraw drobiazgowych. Dalej postanowiono domagać się zniesienia klas w taryfie a więc wprowadzenia taryfy dla I klasy jako taryfy ogólnej, tudzież zamieszczenia w taryfie postanowienia tej treści, że pozycye taryfowe mają być minimalnem wynagrodzeniem za czynności, taryfą nie objęte. Następnie postanowiono domagać się zniesienia dekretu nadwornego z 4 października 1833 także z uwagi na czasokres trzechletni wprowadzony przez trzecią nowelę do ust. cyw. odnośnie do przedawnienia pretensyi z tytułu wynagrodzenia za pracę adwokacką.

Ponadto uchwalono rezolucyę tej treści, że adwokaci z uwagi na drożyznę i na zmiejszoną wartość pieniądza oraz z uwagi na podwyższone wydatki na kancelarye adwokackie winni w sprawach nieobjętych taryfę za czynności swoje liczyć wynagrodzenie, w którem stosunki te uwzględnione być mają, a więc wynagrodzenie stosownie wyższe. Z uwagi na czynności sądowe, nieobjęte taryfą, postanowiono odnieść się w przedmiocie wyższego przyznawania kosztów do Ministra Sprawiedliwości, do prezydyum Sądu najwyższego i prezydyów poszczególnych Sądów krajowych wyższych.

Z uwagi na wciąż jeszcze obowiązujące rozporządzenie ces. z 15 lutego 1915 Nr. 23 Dz. p. p. i rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z 11 lutego 1915 r. Nr. 34 Dz. u. p. dotyczące ograniczeń przesiedlności adwokatów powzięto rezolucyę, mocą której domaga się Delegacya uchylenia tych rozporządzeń, jako sprzecznych z ustawami zasadniczemi i krzywdzących stan adwokacki.

Następnie powzięto rezolucyę, mocą której Stała Delegacya domaga się od rządu wydatnej pomocy pieniężnej na rzecz poszczególnych izb adwokackich zwłaszcza izb z terenu wojennego, a to celem umożliwienia tymże izbom niesienia skutecznej pomocy kolegom, dotkniętym wypadkami wojennymi oraz kolegom, którzy przez pełnienie służby wojskowej po długiej przerwie wrócą do swoich czynności zawodowych.

Ponieważ wedle praktyki sądów wojskowych, popartej brzmieniem procedury karnej wojskowej, sądy ustanawiają z pośród adwokatów bezpłatnych obrońców tak dla oskarżonych ubogich, jak i dla oskarżonych dobrze sytuowanych, postanowiono w porozumieniu z izbami adwokackiemi węgierskiemi wdrożyć kroki potrzebne bądź do zmiany odnośnego przepisu procedury wojskowej karnej, bądź do uzyskania autentycznej interpretacyi w tym kierunku, iż bezpłatnych obrońców z urzędu ustanawiać należy tylko dla oskarżonych ubogich.

Ponieważ Izba adwokacka w Pradze żaliła się, że sądy przy ustalaniu kosztów zastępstwa na pierwszych audyencyach przy-

znają niższe koszta wówczas, gdy na pierwszej aduyencyi adwokata zastępował urzędnik kancelaryjny (nie kandydat adwokacki), postanowiono poprzeć kroki rzeczonej Izby, zmierzające do usunięcia tej praktyki.

Zarazem uchwalono, że Prezydyum Stałej Delegacyi zająć się ma wykonaniem wszystkich powziętych uchwał.

Wpisy na listę adwokatów i przesiedlenia w czasie od 14 lipca 1914.

Na listę adwokatów wpisani zostali:

W Krakowie w r. 1914: Dr. Künstlinger Ignacy, Dr. Kaufmann Mojżesz, Dr. Ekiert Władysław Karol, Dr. Więcław Teofil (w drodze przesiedlenia) — w r. 1917: Dr. Krzaklewski Kazimierz, Dr. Horowitz Gabryel, Dr. Molkner Stanisław, Dr. Schmidt Emil — w r. 1916: Dr. Pflaster Józef, Dr. Molicki Władysław, Dr. Spyra Jan (zmarł 30 marca 1917), Dr. Guttmann Feliks, Dr. Sabuda Edward, Dr. Friedmann Salomon, Dr. Chołowiecki Maryan Piotr, Dr. Stuhr Oskar Tadeusz, Dr. Lauterbach Teofil (w drodze przesiedlenia), Dr. Schreiber Henryk, Dr. Dunkelblum Berisch, Dr. Leser Maurycy Maksymilian, Dr. Schorr Samuel Łazarz (w drodze przesiedlenia) — w r. 1917: Dr. Dulęba Zbigniew, Dr. Sygericz Witold, Dr. Feiner Leon, Dr. Lilienthal Zygmunt, Dr. Szołayski Alfred.

W Bieczu: Dr. Daniel Jerzy.

W Chrzanowie: Dr. Janikowski Tadeusz, Dr. Bribram Maurycy.

W Dąbrowej: Dr. Sozański Stanisław Maryan.

W Gorlicach: Dr. Aleksandrowicz Erwin, Dr. Pohl Juda (w drodze przesiedlenia — przesiedlił się następnie z powrotem do Brzeżan).

W Jaśle: Dr. Stain Hersz, Dr. Reichmann Leon.

W Kętach: Dr. Waller Leon (w drodze przesiedlenia).

W Kolbuszowej: Dr. Gocal Józef.

W Krzeszowicach: Dr. Brenner Szymon.

W Oświęcimiu: Dr. Andermann Marek (w drodze przesiedlenia).

W Pilznie: Dr. Laberschek Jan.

W Rzeszowie: Dr. Schlager Benjamin, Dr. Krzyściak Jan, Dr. Salzmann Kalman, Dr. Verstandig Abraham, Dr. Kalter Ignacy, Dr. Deiches Izydor.

W Nowym Sączu: Dr. Dzikiewicz Eugeniusz, Dr. Steinmetz Mojżesz.

W Nowym Targu: Dr. Wasiewicz Zygmunt, Dr. Bałaban Wincenty (w drodze przesiedlenia), Dr. Mieszkowski Zygmunt, Dr. Diehl Józef Franciszek.

Przesiedlili się:

Dr. Chołowiecki Maryan Piotr z Krakowa do Jordanowa, Dr. Dziubczyński Franciszek z Krakowa do Lwowa, Gołąb Michał z Dobczyc do Krakowa, Dr. Lipiński Ludwik z Dobczyc do Krakowa, Dr. Pacanower z Sącza do Czarnego Dunajca, Dr. Lewandowski Ludomir z Nowego Sącza do Dobczyc, Dr. Syruczek Władysław z Głogowa do Tarnowa, Chodzicki Władysław z Kolbuszowej do Tyczyna, Dr. Chmielarczyk Władysław z Sokołowa do Kęt, Dr. Wasser Dawid z Ulanowa do Przeworska, Dr. Jakubiczka Jarosław Emanuel z Tuchowa do Zakliczyna, Dr. Pohl Juda z Gorlic do Brzeżan.

Egzaminatorowie przy egzaminach sędziowskich.

Reskryptem z dnia 17 stycznia 1917 Nr. 37037/16 zamianowało c. k. Ministerstwo sprawiedliwości członkami komisyi dla egzaminów sędziowskich przy c. k. Sądzie krajowym wyższym w Krakowie następujących adwokatów w Krakowie: p. Dra Teodora Koscha, p. Dra Michała Koya, p. Dra Tadeusza Kwiecińskiego, p. Dra Józefa Skąpskiego, p. Dra Kazimierza Smolarskiego, p. Dra Józefa Steinberga, p. Dra Samuela Tillesa i p. Dra Jerzego Trammera, a to na lata 1917, 1918 i 1919.

Wpisy na listę obrońców wojskowych.

Na listę obrońców wojskowych wpisani zostali w czasie od lipca 1914 r.:

W Krakowie: Dr. Armhaus Adolf, Dr. Drobner Józef, Dr. Dunkelblum Berisch, Dr. Feldblum Szymon, Dr. Frühling Rudolf, Dr. Fendler Zygmunt, Dr. Ferber Edward, Dr. Grünzweig Zygmunt, Dr. Gross Adolf, Dr. Goldblatt Wilhelm, Dr. Goldfinger Albert, Dr. Himmelblau Abraham, Dr. Horowitz Edmund, Dr. Künstlinger Ignacy, Dr. Krengel Izydor, Dr. Krzaklewski Kazimierz, Dr. Lauer Bernard, Dr. Lauer Ignacy, Dr. Lauterbach Teofil, Dr. Margulies Józef, Dr. Markowicz Aron, Dr. Molicki Władysław, Dr. Maschler Izydor, Dr. Münz Michał, Dr. Nichthauser Adolf, Dr. Nadel Maksymilian, Dr. Oberländer Salomon, Dr. Ostrowski Kazimierz, Dr. Pflaster Józef, Dr. Reiner Rudolf. Dr. Rübner Henryk, Dr. Stuhr Oskar, Dr. Szalay Ludwik, Dr. Sabuda Edward, Dr. Schreiber Henryk, Dr. Schorr Samuel, Dr. Wahrhaftig Samuel, Dr. Westfried Jakób, Dr. Vorzimmer Daniel, Dr. Zeitner Adolf.

W Nowym Sączu: Dr. Chodacki Juliusz, Dr. Steinmetz Mojżesz, Dr. Syrop Hersch, Dr. Neuberger Adolf.

W Ropczycach: Dr. Löwenthal Eliasz.

W Rzeszowie: Dr. Hochfeld Wilhelm, Dr. Braunfeld Zygmunt, Dr. Reich Samuel, Dr. Salzman Kalman, Dr. Schlager Benjamin, Dr. Schaufel Józef, Dr. Silber Joachim, Dr. Krzyściak Jan.

W Tarnowie: Dr. Bober Herman, Dr. Ehrenfreund Henryk, Dr. Flaum Izydor, Dr. Hochberg Wilhelm, Dr. Hollender Jakób, Dr. Klein Edward, Dr. Offner Józef, Dr. Schiffer Jonasz, Dr. Simche Eliasz, Dr. Spann Samuel, Dr. Syruczek Władysław.

W Białej: Dr. Gross Bernard Daniel.

W Kolbuszowej: Dr. Rabinowicz Wilhelm.

W Pilznie: Dr. Rosenberg Wilhelm, Dr. Laberschek Jan.

W Chrzanowie: Dr. Bribram Mojżesz.

Adwokacka wojenna Kasa kredytowa.

Adwokacka Wojenna Kasa Kredytowa we Wiedniu (I. Wallnerstrasse Nr. 2) uprasza zasobniejszych adwokatów, by do Kasy przystąpili w charakterze członków lub przyczynili się datkami na rzecz funduszu rezerwowego.

Komisya dla zbierania starego papieru.

Komisya dla zbierania starego papieru (Altpapier-Kommission) we Wiedniu I. Wipplingerstrasse Nr. 24 odniosła się do Izby o podjęcie akcyi w sprawie zbierania starego papieru, którego większa ilość, zdaniem Komisyi, prawdopodobnie znajduje się w różnych kancelaryach adwokackich. Podaje się okoliczność tę do wiadomości PP. Kolegów z tem, że przesyłka starego papieru winna nastąpić wprost pod adresem Komisyi.

Międzynarodowy Komitet bałkański.

We Wiedniu utworzył się międzynarodowy Komitet Bałkański (Internationales Rechtskomitée des Balkans und des nahen Ostens), mający na celu nawiązanie stosunków prawnych z Bułgaryą i Turcyą i dążenie do ujednostajnienia prawa handlowego w państwach, pozostających w stosunkach handlowych z Austryą. Komitet uprasza adwokatów, zwłaszcza mających zainteresowanie dla prawa międzynarodowego, by przystąpili do tworzącego się z ramienia tegoż Komitetu Związku.

Krakowska Drukarnia Nakładowa w Krakowie, ul. Kopernika 8.